

Roua Hermonului

... are ceva a face cu unitatea Duhului!

Charles Henry Mackintosh

© EPV, Online începând de la: 13.12.2018, Actualizat: 13.12.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Psalmul 133

Acest titlu ar putea să fie pentru unii numai o enigmă geografică. Însă pentru cel care are felul de gândire al lui Hristos, aceasta nu este o enigmă, ci un simbol impresionant și frumos. Hermon este vârful de munte cel mai înalt din toată Palestina, și dacă ținutul din jur este uscat, de pe culmea înzăpezită a muntelui Sion cade roua înviorătoare; însă acesta este unul din simbolurile folosite de Duhul Sfânt, ca să illustreze cât de bine și de plăcut este când frații trăiesc în armonie unul cu altul. Să cităm psalmul întreg:

Psalmul 133: Iată ce bine și ce plăcut este să locuiască frații uniți împreună! Este ca untdelemnul prețios pe cap, care curge pe barbă, pe barba lui Aaron, care curge pe marginea veșmintelor lui; ca roua Hermonului, care coboară pe munții Sionului, pentru că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața pentru totdeauna.

Aici avem două ilustrări plăcute ale armoniei între frați. Ea este ca untdelemnul, care curge de pe capul marelui preot pe marginea hainelor sale, și ea este ca roua care coboară cu puterea ei înviorătoare de pe culmile acoperite cu zăpadă ale Hermonului.

Ce minunat! Și cu toate acestea sunt numai imagini, folosite ca să prezinte noțiunea divină a armoniei între frați. Dar cum să fie promovată armonia? Prin aceea că noi locuim foarte aproape de Capul Marelui Preot al nostru, ca să captăm untdelemnul mirositor, când curge de la El – și să locuim așa de aproape de Omul din glorie, pentru ca roua înviorătoare a harului Său să coboare pe sufletele noastre, care în felul acesta le face să fie mirositoare și roditoare spre lauda Sa.

Aceasta este cale pe care locuim în armonie cu frații noștri. Să vorbești despre armonie este una, să locuiești în ea este cu totul altceva. Putem simula că ținem cu tărie la „unitatea trupului” și la „unitatea Duhului” – desigur acestea sunt adevăruri deosebit de prețioase și de mari -, în timp ce în fond suntem plini de ceartă egoistă, duh de partidă și simțăminte sectante. Toate aceste lucruri au efect nimicitor asupra unității practice. Dacă frații vor să locuiască în armonie împreună, ei trebuie să primească ungera de la Cap, fiorul înviorător de la adevăratul Hermon.

Privește imaginea prezentată în epistola către Filipeni 2. Acolo vedem mai întâi Capul divin și după aceea vedem cum de pe capul Lui undelelemnul curge pe marginea îmbrăcămintei Lui. De unde a primit Pavel harul ca să fie gata să fie stropit ca jertfă de băutură peste jertfa fraților lui? Ce l-a determinat pe Epafrodit să-și pună viața în pericol, ca în slujirea fraților lui să împlinească lipsa lor? Care este marele răspuns la toate aceste întrebări? Simplu, acesta: acești preaiubiți robi ai lui Hristos locuiau așa fel în prezența Stăpânului lor că untdelemnul mirositor și roua înviorătoare cobora din belșug pe sufletele lor și a făcut din ei canale ale binecuvântării pentru alții.

Poți fi sigur, că aceasta este taina măreață, pentru a trăi în înțelegere împreună. Dacă frații trebuie să locuiască în armonie împreună, atunci „ungerea” și „roua” trebuie să coboare permanent asupra lor. Ei trebuie să locuiască în apropierea lui Hristos și să fie preocupați cu El, ca să prezinte virtuțile Lui și ca să reflecte imaginea Sa măreață.

Și după aceea, ce bucurie să fi făcut capabil – chiar dacă numai într-o măsură redusă -, să bucuri inima lui Dumnezeu! Pentru El este o bucurie mare să vadă pe copiii Lui umblând în dragoste. El este Cel care spune: „Iată ce bine și ce plăcut este să locuiască frații uniți împreună!” Desigur aceasta ar trebui să determine inimile noastre să facă tot posibilul imaginabil ca să promoveze această armonie plăcută. Ar trebui să ne determine să renunțăm la „eu” nostru și la tot ce îi aparține și să renunțăm la tot ce în vreun fel oarecare ar putea să contribuie la înstrăinarea inimilor noastre de Hristos și unii față de alții. Duhul Sfânt ne atenționează, „străduiți-vă să păstrați unitatea Duhului, în legătura păcii” (Efeseni 4.3). Să ne gândim permanent la aceasta. Este unitatea Duhului (nu unitatea trupului), pe care noi trebuie s-o păstrăm în legătura păcii. Aceasta ne va costa ceva. Cuvântul „străduiți-vă” arată că fără jertfă nu se poate realiza. Acela care ne atenționează așa de prietenos la această slujire, ne va da permanent harul necesar pentru aceasta. Ungerea și roua vor curge de la El cu puterea lor înviorătoare și va lega inimile noastre în dragoste sfântă și ne va face capabili să ne lepădăm de noi înșine și să renunțăm la tot ce ar putea să deranjeze și să împiedice adevărata unitate, la care suntem atenționați așa de clar ca s-o păstrăm.

Tradus de la: [Der Tau des Hermon](#)

Titlul original: „Der Tau des Hermon“

Din *Hilfe und Nahrung*, Editura Ernst-Paulus-Verlag, 1991, pag. 296–299.

Traducere: Ion Simionescu